

Враження від поїздки у виправну колонію міста Чортків

Розпочавши день із щирою молитвою ми відправилися в заплановану подорож до Виправної колонії міста Чортків на Тернопільщині. Для моїх друзів, Василя Яковича, В'ячеслава Чевка та Марії Завадюк ця дорога вже знайома, їдуть не вперше. Але і для мене така поїздка не в новинку. Згадую, що років чотирнадцять тому, разом з батьком Володимиром Мельничуком ми періодично відвідували такі заклади, звершуючи служіння з хором та духовим оркестром Церкви Адвентистів сьомого дня.

Час в дорозі швидко пролетів і ми прибули до виправної колонії. В середині проходимо звичайну процедуру з перевіркою паспортів, зустрічаємося з керівником колонії, який нас дуже радо зустрів та провів мене та Марію до жіночої кімнатипобачень, а Василя та В'ячеслава до чоловічих кімнат.

Через декілька хвилин очікування зустрічаємося з жінками, знайомимося. Розмова почалася про погоду, що нового у світі... Скажу чесно не очікувала, що жінки так швидко підуть на контакт і вже через десять хвилин ми спілкувалися у веселій та дружній атмосфері. Розмова перейшла на релігійну тематику, Спасителя світу, Який може змінити життя кожного, хто цього забажає. Одна молода жінка розповіла, що читає «Ранковий сторож» (книжка, яка містить щоденні духовні історії – прим. ред..) і сказала, що бачить у собі переміни – говорить менше нецензурних слів, не така роздратована як раніше.

Усіх історій не розповісти, але дякую Богу за те, що я чула. Чоловіки також гарно провели служіння у чоловічій камері, використовуючи слайдову презентацію. Ув'язнені дякували за наш приїзд і просили відвідати їх повторно.

Вечоріло... ми відправилися до дому і у кожного на серці були

особливі відчуття, особливо я дякувала Богові, що Він побуджує нас до місіонерської роботи. На думку приходять вірші з Євангелія від Матвія 25:37-40: «37 Тоді відповідять Йому праведні й скажуть: Господи, коли то Тебе ми голодного бачили і нагодували, або спрагненого і напоїли? 38 Коли то Тебе мандрівником ми бачили і прийняли, чи нагим і зодягли? 39 Коли то Тебе ми недужого бачили, чи в в'язниці і до Тебе прийшли? 40 Цар відповість і промовить до них: По-правді кажу вам: що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих, те Мені ви вчинили».

Не має значення чи літературу ти розповсюджуєш, чи відвідав будинок пристарілих, дитячий будинок, лікарню, чи в'язницю – це все служіння до якого кличе нас Господь.

Оксана Галатюк